

Predikan-8 Söndagen efter trefaldighet 2023

Jer.7:1-7,Rom.8:14-17,Matt.7:13-14

Att se klart

Det är något som inte stämmer här. Det Jesus säger här alltså. Det känns märkligt, detta med den trånga porten och den smala vägen. Det känns inte som om det är samme Jesus, som några kapitel längre fram i Matteusevangeliet säger: *Kom till mig alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.*

Jo, jag vet att Jesus är både ock, både mild och sträng, i alla fall om man läser alla evangelierna. Ibland uppmanar han oss att förneka oss själva, lämna allt och följa honom, ta på oss vårt kors och som här, gå den smala vägen och tränga oss igenom den trånga porten. Men, det som inte stämmer är att han sällan lade bördor på redan tyngda människor. Han kommer inte med en lång kravlista på dem han möter, utom på några enstaka ställen, där han blir oväntat sträng och krävande.

Men ofta kritiserar han präster, skriftlärda och fariseer för att de lägger tunga bördor på människor, och stänger himmelrikets port för dem. Hurdå? Jo, genom att kräva av vanliga människor att de ska uppfylla alla de petimetriska bud och förbud, som de själva levde efter, och berömde sig av. De var den tidens moralpolis, som tolkade Mose lag, som våra dagars mullor i Iran tolkar Koranen, eller fundamentalistiska kristna idag i sin iver att vara bibeltrogna lägger bördor och pålagor på andra kristna, ofta utan att själva vara så noga med att följa dem.

Därför klingar detta med den trånga porten och den smala vägen så underligt i Jesu mun.

Det är han, som en gång gästade tullaren Sackeus; en riktig fifflare och girigbuk, utan att komma med någon kritik, eller uppmaning att gå den smala vägen.

Det är han som när man kom släpande med en kvinna som blivit ertappad med att ligga med fel man, säger: Den som är utan synd kan kasta den första stenen, inte heller jag dömer dig. Han kunde ju ha gjort som prästerna och fariseerna ville; dömt henne att stenas, som det stod i lagen.

Han kunde ha hållit en moralpredikan, men det gjorde han inte. Och det finns många andra exempel. Jesus kommer aldrig med krav och bördor, aldrig med plikt och moral.

Vad menar han då med den smala vägen och den trånga porten, om det inte handlar om det som vi nog tänker på när vi hör vad han säger. Ja, vad tänker du på?

Jag har en viss känsla av att vi tänker på ett tråkigt, glädjelöst och moraliskt liv, där allt som är roligt, spännande, lustfyllt och njutbart är förbjudet. Alltså det som många också idag förknippar med ett kristet liv. Problemet är ju bara att Jesus själv inte levde något smalspårigt och snipigt liv. Han går på fest, han äter och dricker, han förvandlar 6000 liter vatten till vin och han bryter frejdigt mot prästernas och de laglärdas bud och förbud. I själva verket är det ju just som lagbrytare och hädare han blir dömd till döden.

De som dömer honom var de som verkligen värnade om den trånga porten och den smala vägen. De uppfattade säkert

Jesus som en falsk profet, som umgicks med prostituerade och allsköns löst folk. Alltså, en som glatt avvikit från de rätta, smala och laglydiga vägen, och slagit in på den breda vägen, som leder till fördärvet. Det är därför just de här orden om den smala vägen och den trånga porten låter så underliga i Jesu mun.

Men vi måste faktiskt erkänna att bilden av Jesus är dubbeltydig i evangelierna. Men om vi ändå kan enas om att Jesus faktiskt inte ville lägga nya bördor och krav på oss, utan befria oss, då behöver vi fråga oss; vad är evangeliet, det glada budskapet, med den trånga porten och den smala vägen?

På ett ställe säger han att det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga, än för en rik att komma in i himmelriket.

Här tror jag att vi har en ledtråd. Likaså när han uppmanar oss att inte samla skatter på jorden, att förlåta istället för att hämnas, älska vår fiender och be för dem som förföljer oss o s v .

Det handlar om det kristna livets frukter, inte en slags inträdesprov till himmelriket. Det står alltså ingen sankte Per vid himmelrikets port och prickar av om vi har varit tillräckligt moraliska och syndfria för att bli insläppta i himmelriket; vare sig nu eller efter döden.

När jag för många år sedan besökte Israel och vi kom till den väldiga födelsekyrkan i Betlehem fick vi alla en levande bild av den trånga porten. För ingången till kyrkan, som en gång varit en hög och väldig port för att korsriddarna skulle kunna rida in, den var nu låg och smal, så att man fick böja sig för att komma in.

Jesus säger ju själv att vi behöver ödmjuka oss, bli som barnen, de små och svaga för att komma in i himmelriket.

Vi behöver inte släpa på vår egen duktighet, våra prestationer, de enorma kraven vi ställer på oss själva och

varandra, hur man ska ha det, se ut och vara, för att bli godkända och lyckas i livet. Vi behöver inte maniskt samla på ägodelar, status och pengar. Vi behöver inte hålla på vår rätt hela tiden och ständigt hålla reda på vad andra tycker och gör, vi kan sluta, koppla av, lägga ner hela det hopplösa projektet att vara rätt och klara av allting.

För idag är det ju inte kristendomen eller kyrkan som ställer kraven, det vet vi mycket väl. Det är kulturen och samhället. Lägga ner allt det där säger Jesus, lägg av det, och gå in genom den trånga porten. Den vida porten, där kan man släpa med sig allt det tunga bagaget, och kämpa med att hålla sig uppe på den breda vägen, där det är fullt med folk som ska armbåga sig fram, marknadsföra sig själva och sitt eget livsprojekt.

Vad skönt att slippa allt det där. Vad skönt att kunna gå med lätt packning genom livet, som en pilgrim, fri från alla tusen krav och pålagor som vi har hittat på och som vi tror att vi måste följa.

På den breda vägen ser jag inte en människa för allt folk, som någon uttryckte det, men på den smala vägen möter jag inte så många, och dem jag möter kan jag verkligen se i ögonen, för vägen är ju smal, och jag kanske till och med kan stanna till och prata en stund. I jäktet på den breda vägen är det ingen som har tid. Alla är ju upptagna med sig själva och att komma fram.

Ja, nu ser vi kanske lite annorlunda på den trånga porten och den smala vägen. Vi kan se vad evangeliet, det glada budskapet, finns i den här bilden.

Vi kan lägga av oss en massa tunga bördor och onödiga krav. På Jesu tid handlade det om Mose lag som den tolkades av den tidens influencers, de religiösa ledarna, idag handlar det om andra krav, och vi behöver inte leta efter dem. De finns där överallt, hela tiden. Den breda vägen är kantad av uppmaningar från experter och självutnämnda förståsigpåare, och vi förvandlas till hjälplösa offer för denna lavin av råd och uppmaningar.

Livet förvandlas till ett enda långt krav.

Ta den smala vägen; den kan visst vara knagglig den också, när jag lägger av vad andra tycker är självklart, och blir kritiserad för det men den är friare, lättare och framförallt fylld av en annan mening, som jag upptäcker när jag går den. Och med mig går Jesus, som älskar mig och accepterar mig utan krav, men på vägen märker jag att jag faktiskt skulle vilja vara mera lik honom, och det märkliga är att ju längre jag går med honom, blir jag faktiskt det.

Mera lik honom.

Amen